

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κατά Ματθαίον (ε΄ 14-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος· «Υμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασι αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.»

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος· «Σεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρυφθῇ πόλις, ποὺ βρίσκεται ἐπάνω σὲ ἓνα βουνό. Οὔτε ἀνάβουν λυχνάρι καὶ τὸ οποθεοῦν κάτω ἀπὸ τὸ μόδι, ἀλλὰ ἐπάνω εἰς τὸν λυχνοστάτην καὶ ἔτσι λάμπει εἰς ὄλους, ποὺ βρίσκονται εἰς τὸ σπίτι.» Ἔτσι πρέπει νὰ λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπρὸς στοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἰδοῦν τὰ καλὰ σας ἔργα καὶ νὰ δοξάσουν τὸν Πατέρα σας ποὺ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν». «Μὴ νομίσετε ὅτι ἦλθα διὰ νὰ καταργήσω τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας. Δὲν ἦλθα νὰ καταργήσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω. Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ἕως ὅτου παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, οὔτε ἓνα γιώτα ἢ μικρὴ στιγμή δὲν θὰ καταργηθῇ ἀπὸ τὸν νόμον, μέχρις ὅτου γίνουν ὅλα. Ἐκεῖνος λοιπὸν ποὺ θὰ παραβῇ μίαν ἀπὸ τὰς ἐντολὰς αὐτὰς τὰς ἐλαχίστας καὶ διδάξῃ τοὺς ἄλλους νὰ κάνουν τὸ ἴδιο, αὐτὸς θὰ ὀνομασθῇ ἐλάχιστος εἰς τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ ἐκεῖνος ποὺ τὰς ἐφαρμόζει καὶ τὰς διδάσκει, αὐτὸς θὰ ὀνομασθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.»

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προς Τίτον επιστολή Παύλου (γ΄ 8–15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιῖστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τέκνον Τίτε, εἶναι ἀξιοπίστα τὰ λόγια αὐτά, καὶ αὐτὰ θέλω νὰ διαβεβαιώνης, ὥστε νὰ φροντίζουν ἐκεῖνοι ποὺ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Θεὸν νὰ εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων. Αὐτὰ εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπόφευγε μωρὰς συζητήσεις, γενεαλογίας, ἔριδας καὶ φιλονεικίας διὰ τὸν νόμον, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν, ἄφηνέ τον. Νὰ γνωρίζεις ὅτι ἓνας τέτοιος ἔχει διαστραφῆ, ἀμαρτάνει καὶ ἔτσι καταδικάζει ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸν του. Ὅταν θὰ στείλω τὸν Ἀρτεμᾶν σ' ἐσὲ ἢ τὸν Τυχικόν, φρόντισε νὰ ἐλθῃς σ' ἐμὲ εἰς τὴν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ περάσω τὸν χειμῶνα. Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικόν, καὶ τὸν Ἀπολλῶ κατευόδωσέ τους με ἐνδιαφέρον, διὰ νὰ μὴ τοὺς λείψῃ τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καὶ οἱ δικοὶ μας νὰ εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων εἰς ἐπείγουσας ἀνάγκας, διὰ νὰ μὴ εἶναι ἄκαρποι. Σὲ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους ποὺ μᾶς ἀγαποῦν ἐν πίστει. Ἡ χάρις νὰ εἶναι μαζί με ὄλους σας. Ἀμήν.